

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci zložiteľky **F., a.s.** v likvidácii, so sídlom v B., zastúpenej Mgr. I., advokátkou so sídlom v B., **o prijatie 962 Sk do úschovy súdu**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16 U 2/2007, na dovolanie zložiteľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2008 sp. zn. 23 Co 296/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2008 sp. zn. 23 Co 296/2007 ako i uznesenie Okresného súdu Galanta z 30. mája 2007 č.k. 16 U 2/2007-12 a vec vracia Okresnému súdu Galanta na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom z 26. septembra 2006 sa zložiteľka domáhala, aby súd prijal do úschovy sumu 962 Sk, ktorú chcela zložiť za účelom splnenia jej dlhu voči príjemkyni A., bývajúcej vo V.. Uviedla, že jej akcie vyhlásila za neplatné, predala ich a výťažok chce zložiť do úschovy súdu (§ 214 ods. 4 a 5 Obchodného zákonníka), lebo po tom, ako jej výťažok zaslala poštou, nebol adresátkou prevzatý. Podľa jej právneho názoru ide tu o prípad, v ktorom ako zložiteľka (dlžníčka) nemôže splniť záväzok z dôvodu, že príjemca (veriteľ) je v omeškaní, lebo neprijal ňou riadne ponúknuté plnenie (výťažok).

Okresný súd Galanta uznesením z 30. mája 2007 č.k. 16 U 2/2007-12 konanie zastavil s poukazom na skutkové zistenie, že príjemkyňa zomrela 7. decembra 1999, teda ešte pred podaním návrhu na súd. Súčasne poukázal na ustanovenie § 175x ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie zložiteľky Krajský súd v Trnave uznesením z 31. januára 2008 sp. zn. 23 Co 296/2007 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Zhodne so záverom súdu prvého stupňa mal za to, že strata spôsobilosti byť účastníkom konania na strane označeného príjemcu, než začalo konanie o úschove vytvára neodstraniteľnú prekážku konania (§ 103 a § 104 O.s.p.), pre ktorú treba konanie zastaviť.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie zložiteľka. Namietala, že postupom súdov jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Na odôvodnenie opodstatnenosti dovolania uviedla, že až do prijatia peňazí do úschovy súdu je účastníkom konania len zložiteľ (§ 185b O.s.p.), preto nemali byť zohľadňované okolnosti na strane príjemcu. Jej návrh obsahoval všetky predpísané náležitosti a vyplývalo z neho dostatočne, že plnenie nie je viazané výlučne na osobu A.. Na prijatie peňazí do úschovy bolo postačujúce jej vyhlásenie o existencii niektorého z dôvodov uvedených v § 185a ods. 2 O.s.p., predmetný záväzok smrťou A. nezanikol a jediným spôsobom splnenia záväzku bolo uloženie peňazí do úschovy súdu. Z týchto dôvodov žiadala, aby uznesenie odvolacieho súdu bolo zrušené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné predovšetkým vtedy, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho

súdu, v ktorom ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení; prípustnosť dovolania smerujúceho proti tomuto uzneseniu nemožno vyvodit' z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Aj vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu zakladajúceho prípustnosť dovolania nie je významné samotné subjektívne tvrdenie účastníka o tom, že v konaní došlo k niektorej z týchto väd, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté vadou vymenovanou v § 237 O.s.p.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka nenamietala a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Z týchto ustanovení preto prípustnosť dovolania nemožno vyvodit'.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní odnímajúci účastníkovi možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O takúto vadu ide aj vtedy, ak odvolací súd potvrdí uznesenie súdu

prvého stupňa o zastavení konania, hoci podmienky pre tento postup neboli splnené. Dovolateľka v dovolaní uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a tvrdila, že v konaní došlo k uvedenej vade.

V zmysle § 185b O.s.p. účastníkom konania je zložiteľ a po prijatí úschovy aj ten, pre koho sú peniaze, cenné papiere alebo iné veci určené. Po právoplatnosti uznesenia o prijatí do úschovy je účastníkom konania aj ten, kto uplatňuje právo na predmet úschovy.

Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že účastníkom konania pri rozhodovaní o návrhu na prijatie do úschovy je len zložiteľ. V tomto štádiu konania je pre súd významný iba obsah návrhu, preto nemôže vziať na zreteľ skutkové okolnosti, ktoré neboli uvedené v návrhu a ani neprichádza do úvahy, aby ohľadom splnenia podmienok pre prijatie úschovy prihliadal na niečo iné, než obsahujú tvrdenia navrhovateľa. Súd v tomto štádiu neskúma otázku spôsobilosti byť účastníkom konania osoby, v prospech ktorej má prijať plnenie do úschovy za účelom splnenia záväzku podľa § 185a a nasl. O.s.p. Nedostatok tejto spôsobilosti nezakladá dôvod na zastavenie konania o návrhu na prijatie do úschovy (viď aj stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté na zasadnutí konanom 24. apríla 2008).

Za tejto vyššie uvedenej situácie, keď odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie o návrhu na prijatie do úschovy zastavené, je zrejmé, že zložiteľke bola znemožnená realizácia jej procesného práva na to, aby súd konal o jej návrhu a že teda v predmetnom konaní došlo k procesnej vade podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., zakladajúcej prípustnosť dovolania. Táto vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie zrušiť. Rozhodnutie, ktoré bolo vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť totiž považované za správne.

So zreteľom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu v Trnave zrušil podľa § 243b ods. 1 O.s.p.; pre rovnakú vadu zrušil tiež uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým tento konanie o návrhu na prijatie do úschovy zastavil, a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2008

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková